

HET LEVEN VAN MOHAMMAD

(Moge de vrede en zegeningen Gods zijn deel zijn)

Uitgave van:
Mobarak Moskee
AHMADIYYA MOSLIM BEWEGING NEDERLAND
Oostduinlaan 79, Den Haag
Tel. 245902

HET LEVEN VAN MOHAMMAD

(Moge de vrede en zegeningen Gods zijn deel zijn)

Uitgave van:
Mobarak Moskee
AHMADIYYA MOSLIM BEWEGING NEDERLAND
Oostduinlaan 79, Den Haag
Tel. 245902

INLEIDING

De bedoeling van dit boekje is de lezers een korte en duidelijke schets te geven van het leven van de Heilige Profeet Mohammad (Vrede en Zegeningen van Allah zij met hem), en een beknopte uiteenzetting te geven van de beginselen van de Islamitische leer, foutief „Mohammedanisme” genoemd, een godsdienst van 800 miljoen mensen over de gehele wereld.

De lezers die een zekere kennis over de Heilige Profeet van de Islam wensen te verkrijgen zullen deze brochure informatief en voldoende voor een eerste kennismaking vinden, maar voor een uitgebreid onderzoek is het boek „LIFE OF MOHAMMED” door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad, Khalifatul Masih II aan te raden.

Een korte introductie van de Ahmadiyya Beweging in de Islam is ook toegevoegd om het levende teken van de Islamitische geesteswereld in deze tijd te tonen en te laten zien dat God die Islam ons voorstelt een levende God is die in alle tijden tot de mensen spreekt en contact met hen onderhoudt.

Tenslotte bid ik tot de Allesbeminnende Allah dat deze nederige poging van ons de afgezant moge zijn van „goodwill” en begrip tussen de Moslims en de andersdenkenden. Amin.

A. H. Akmal, H.A.,
Imam van de Mobarak Moskee

April 1970.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

— ﴿ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ﴾ —

Het leven van Mohammad
(Vrede zij met hem)

Meer dan 36 eeuwen geleden kwam in Arabië, in de stad Mekka, de vader der volkeren, neen, de vader der Profeten, Abraham genaamd, met zijn eersteling Ismaël en diens moeder, Hagar. Bij de vestiging van dit gezin in Mekka, bad Abraham tot God: „Onze Heer, ik heb een gedeelte van mijn gezin in een onvruchtbaar dal, dichtbij Uw Heilig Huis, de Ka'ba, gevestigd. Onze Heer, opdat zij het gebed mogen onderhouden, stem derhalve het hart der mensen gunstig voor hen en voorzie hen van vruchten, opdat zij dankbaar mogen zijn.” (Qor'ân 14 : 38)

Op zekere dag, toen Abraham en Ismaël bezig waren met het herbouwen van de Ka'ba, smeekte Abraham God wederom: „Onze Heer, aanvaard (deze daad) van ons, want Gij zijt de Alhoernde, de Alwetende. Onze Heer, doe onder hen een boodschapper opstaan, die hun Uw tekenen zal verkondigen, en hun het Boek en de Wijsheid zal verklaren en hen zal louteren.” (Qor'ân 2 : 128, 130).

Het gebed van Abraham, om een boodschapper onder de kinderen van Ismaël te doen opstaan, bleef a.h.w. onverhoord voor meer dan 22 honderd jaren.

Maar zoals andere gebeden van Abraham, vooral aangaande Izaäk en diens nakomelingen door de Alhoerende God verhoord werden, zo kon ook zijn gebed omtrent Ismaël en diens afstammelingen niet onverhoord blijven. Aangaande Ismaël heeft God dan ook tot Abraham gezegd:

„En wat Ismaël betreft, Ik heb u verhoord; zie, Ik zal hem zegenen, hem vruchtbaar doen zijn en uitermate talrijk maken .....” (Gen. 17 : 20).

Deze belofte Gods vond na bijna 23 eeuwen vervulling in de vorm van de komst van de Profeet Mohammad.

Arabië in de tijd van de Profeet

Voordat wij verder gaan, dienen wij eerst iets te weten over de geestelijke en zedelijke toestand van de Arabieren ten tijde van de geboorte van Mohammad.

Er heerste in heel Arabië de ergste vorm van afgodendienarij, die de wereld ooit gekend heeft. Ongehouwen stenen, bomen en hopen zand werden vereerd. Elk gezin had zijn eigen afgoden. Zelfs in de Ka'ba stonden 360 afgodsbeelden, d.w.z. naar de berekening van het maanjaar was voor elke dag één afgod bestemd. Daarnaast waren de Arabieren zeer bijgelovig; zij geloofden aan demonen en ziekten schreven zij aan de invloed van boze geesten toe.

Sexuele uitpattingen, overspel, echtbreuk en dergelijke waren schering en inslag, en de vrouw van die tijd was slechts een verhandelbaar bezit zonder rechten.

Bij sommige stammen bestond zelfs de afzichtelijke gewoonte dochters te doden, soms door hen levend te begraven en soms door hen te wurgen.

Drinken, dobbelen, oorlogvoeren, roven en plunderen waren aan de orde van de dag.

Hier gold alleen het recht van de sterksten, terwijl weduwen en wezen onbeschermd waren en slaven aan de wreedste behandelingen blootstonden. In het kort; er was geen moreel bestuur, er was geen recht in het land.

Onder dit volk en in deze omgeving kwam Mohammad ter wereld. Zijn geboorte vond plaats enkele ogenblikken voor het opgaan van de morgenster, op een maandag, de 12e van Rabi' al-awwal in het jaar, dat bekend stond onder de naam „*Aam al-fil*”, d.i. het jaar van de Olifant, welk overeenkwam met het jaar 570 n. C.

Daar zijn vader, Abdullah, reeds vóór zijn geboorte stierf en zijn moeder Aminah, zes jaar later, werd Mohammad als wees door zijn grootvader, Abdul Muttalib, opgenomen.

Toen hij op achtjarige leeftijd ook zijn grootvader verloor, kwam hij bij zijn oom, Abu Talib, die zeer goed voor hem was. Toen Mohammad nog heel jong was hoedde hij gedurende enige tijd schapen, een bezigheid, die de edelsten onder de Arabieren niet minachtten. Hij hield zich later echter in hoofdzaak met de handel bezig, niet uit liefde voor rijkdom, maar eenvoudig terwille van zijn oom.

Zijn jeugd

Ofschoon Mohammad in een land leefde, waar het dagelijks leven van de gemeenschap op de afgodendienst gebaseerd was, boog hij nooit zijn hoofd voor een afgodsbeeld.

Ofschoon hij in een stad leefde, waar drinkgelagen de grootste rol speelden, raakten zijn lippen nooit één druppel wijn aan.

Ofschoon hij onder een volk leefde, dat de oorlog toegedaan was, koesterde hij daar een diepe afkeer voor.

Integendeel onderscheidde zijn hoge moraal hem vanaf het begin van al zijn landgenoten.

Toen hij twintig jaar oud was sloot hij zich aan bij een bond en legde de eed af onderdrukten te helpen en hun rechten van de onderdrukkers terug te nemen: dit moest gehandhaafd worden zolang er nog een druppel water in de zee was!

Terwijl hij in het algemeen een teruggetrokken leven leidde, had hij alleen diegenen tot zijn vrienden gekozen, wier zedelijk hoogstaand peil algemeen bekend was.

Van zijn waarheidsliefde wordt in de duidelijkste bewoordingen getuigenis afgelegd. Zijn bitterste tegenstanders werden uitgedaagd ook maar één enkele fout in zijn karakter aan te wijzen gedurende de veertig jaren, die hij onder hen leefde, voordat hij de goddelijke roeping deelachtig werd.

Wegens zijn reine en onbevleete natuur, zijn waarheidsliefde en zijn eerlijkheid kreeg hij reeds in zijn jeugd van zijn landgenoten de titel van *Al-Amien*, de getrouwe.

Het huwelijk

Tegen de tijd dat Mohammad 25 jaar oud was, liet een rijke en aanzienlijke weduwe van Mekka, Chadidja genaamd, Mohammad bij zich roepen en bij die gelegenheid stelde zij hem voor, de leiding op zich te nemen van een karavaan, die zij naar Syrië zond.

Mohammad accepteerde dit en maakte op die reis een onverwachte grote winst, die Chadidja uitsluitend aan de eerlijkheid, bekwaamheid en rechtvaardigheid van de leider van de karavaan toeschreef, hetgeen door haar slaaf, Maisarah, die medereiziger was van de karavaan, bevestigd werd.

Dit maakte zo'n diepe indruk op Chadidja dat zij na de dood van haar tweede man, Abu Halah, besloot met Mohammad te trouwen.

Zo trad dan de 25-jarige Mohammad in het huwelijk met de deugdzame weduwe van veertig jaar. En zij was de enige vrouw van de profeet gedurende 26 jaar.

Onmiddellijk na het huwelijk dacht de fijngevoelige Chadidjah dat de verhouding tussen een rijke vrouw en een onbemiddelde man niet lang aangenaam kon blijven, wanneer laatstgenoemde zich tegenover haar steeds van zijn armoede bewust zou zijn. Daarom besloot zij al haar rijkdommen en bezittingen ter beschikking van Mohammad te stellen.

Vervuld van vreugde en dankbaarheid liet Mohammad onmiddellijk alle slaven roepen om hen te laten weten dat zij voortaan vrij waren.

Bovendien deelde hij ook de meeste van de van Chadidjah afkomstige rijkdommen onder de armen en behoeftigen uit.

Zaid, zijn bevrijde slaaf

Onder de bevrijde slaven was er één, Zaid genaamd, die van allen de verstandigste scheen te zijn. Hij behoorde tot een aanzienlijke familie. In zijn jeugd werd hij door rovers ontvoerd, van de een aan de ander verkocht, totdat hij eindelijk bij Chadidjah kwam en nu door Mohammad werd bevrijd.

Toen zijn vader, na hem lange tijd gezocht te hebben, hoorde dat Zaid in Mekka was, kwam hij met zijn broer (oom van Zaid) naar Mekka en verzocht Mohammed Zaid te bevrijden en met hem mee te laten gaan. Alles wat Mohammed ten aanzien van Zaid had uitgegeven zou hij vergoeden.

„Ik heb hem al bevrijd”, antwoordde Mohammad, „hij mag gerust met U meegaan als hij dat wil”.

Toen Zaid geroepen werd en hij de bedoeling van de komst van zijn vader had vernomen, zei hij: „Vader, wie zou zijn ouders niet liefhebben? Mijn hart is vervuld van liefde voor U. Maar sinds ik Mohammad leerde kennen, ligt het niet meer in mijn vermogen van hem te scheiden.”

Zijn vader en zijn oom deden hun uiterste best om hem te overreden met hen naar zijn geboorteland terug te keren, maar tevergeefs..... Derhalve keerden zij met droeve harten naar hun streek terug.

Openbaring

In de loop der jaren leed Mohammad steeds meer onder de afgoderij en slechte levenswandel der Arabieren, en bracht in naburige bergen vele uren in eenzaamheid door.

Later nog trok hij zich vele dagen terug in een grot aan de voet van de berg Hirá, en daar was het, dat op een avond (27 Ramadan; 17 januari 611 n.C.) het goddelijke licht in volle glans op hem nederdaalde.

In het begin verkeerde hij in twijfel, of hij wel in staat zou zijn om de grote taak te volbrengen. Maar zijn bezorgdheid verdween spoedig om plaats te maken voor de volledige overtuiging dat de waarheid uiteindelijk zou moeten zegevieren. En hij begon zijn werk met een wilskracht en een overtuiging, welke door de sterkste tegenstand van geheel Arabië niet tot wankelen kon worden gebracht.

Van het begin af gold zijn boodschap voor allen, voor Arabieren en niet-Arabieren, voor afgodendienaars en Joden, voor Christenen en Magiërs. Ook bleef deze boodschap niet beperkt tot de stad Mekka, want Mekka was het centrum, dat

elk jaar door duizenden mannen en vrouwen uit alle delen van Arabië werd bezocht, waardoor de boodschap van de Profeet tot in alle uithoeken van Arabië doordrong.

De eerste, die in hem geloofde was zijn vrouw Chadidjah, en zij werd gevolgd door Abu Bakr, zijn intiemste vriend, door 'Ali, zijn neef en Zaid, zijn bevrijde slaaf.

Vervolgingen

Zijn eerste openbaring legde de nadruk op de oneindige Macht en Majesteit van het Goddelijke Wezen, en op de onvermijdelijkheid van het Godsoordeel.

In het begin bespotten en minachtten zijn stamgenoten, de Quraisj, hem, en hielden hem voor krankzinnig.

In weerwil hiervan won hij aanhangers, totdat binnen het tijdvak van vier jaren hun aantal de veertig bereikte, en de vervolging aan bitterheid toenam.

Het eerste werden de slaven gefolterd. Bilal, een neger van geboorte, riep tot verbijstering van zijn vervolgers, toen hij onder de hete Arabische middagzon door het gloeiende zand werd gesleurd tot zijn huid in flarden aan zijn lichaam hing: „Eén God, één God”.

Toen het vuur der vervolging eenmaal ontvlamd was, kon het niet meer in toom worden gehouden.

Bekeerlingen van hoge afkomst hadden dezelfde kwellingen te doorstaan als de armere volgelingen.

Ook de Profeet ontsnapte niet aan de wreedheden van de vervolgers. De Muslims konden niet bij elkander komen of in het openbaar hun gebeden verrichten.

In weerwil van dit alles won Mohammad nieuwe aanhangers en de vervolgingen namen zozeer toe, dat enkele nederige bekeerlingen op de meest wrede wijze gedood werden.

Het eerste toevluchtsoord van de Moslims

Het teergevoelige hart van de Profeet leed ten zeerste bij het aanschouwen van deze wrede behandeling van onschuldige

vrouwen en mannen, en niettegenstaande het feit, dat hij alleen zou blijven onder verbitterde tegenstanders, raadde hij zijn kleine schare volgelingen aan zich naar een veiliger plaats te begeven.

Tien mannen en vier vrouwen verlieten Mekka in het vijfde jaar (615 n.C.) van de Goddelijke roeping, en begaven zich naar Abessinië.

Zij werden daarheen gevolgd door een groep afgevaardigden van hun tegenstanders, die bij de heerser van Abessinië een verzoekschrift indienden, om hun uitlevering te verkrijgen.

De Moslims brachten hun aangelegenheid door middel van hun aanvoerder, Dja'far ibn Abi Talib, met de volgende woorden voor de Koning:

„O, Koning! Wij waren een onwetend volk, overgeleverd aan de afgoderij. Wij aten zelfs het vlees van dieren, die op natuurlijke wijze waren gestorven. Wij begingen alle mogelijke schandelijke daden. Wij kwamen onze verplichtingen jegens onze verwanten niet op behoorlijke wijze na. Wij behandelden onze burenslecht. De sterken onder ons leefden ten koste van de zwakken, totdat tenslotte Allah een Profeet onder ons deed opstaan om ons te verbeteren. Zijn afkomst, zijn rechtschapenheid, zijn eerlijkheid en zijn deugd zijn ons welbekend. Hij zei ons Allah te aanbidden en gebod ons de afgoderij en de aanbidding van stenen te verlaten. Hij drukte ons op het hart de waarheid te zeggen, ons vertrouwen te versterken, achting te hebben voor onze vrienden en verwanten en onze burens goed te doen. Hij leerde ons het kwaad te schuwen en het bloedvergieten te vermijden. Hij verbood wat onwelvoegelijk is, het liegen en het zich onrechtmatig toeëigenen van de bezittingen van de wees. Wij geloofden dus in hem, volgden hem en handelden volgens zijn leer. Daarop begon ons volk ons onrecht aan te doen en ons te pijnigen in de verwachting, dat wij ons geloof zouden afzweren en tot de afgoderij zouden terugkeren. Toen echter de wreedheden alle grenzen overschreden kwamen wij in Uw land, O Koning, om een toevluchtsoord te vinden.”

Door dit relaas en door een voordracht uit de Heilige Qor'an werd de Negus diep geroerd en weigerde de Moslims aan hun vijanden uit te leveren.

Het tweede toevluchtsoord

Het daarop volgende jaar gingen meer Moslims naar Abessinië totdat zij in het geheel 100 mensen (83 mannen en 17 vrouwen) telden, kinderen niet inbegrepen.

De Quraish spanden zich tot het uiterste in om deze emigratie stop te zetten, maar tevergeefs. Hun toorn tegen de Profeet en zijn kleine schare Moslims, die met hem in Mekka waren achtergebleven, kende weldra geen grenzen meer.

Aangezien zij geen vat konden krijgen op Abu Talib, het hoofd van de Hashimieten (de familie van de Profeet) om de Profeet aan hen uit te leveren en hem te kunnen doden en zij er niet in slaagden de Profeet in verzoeking te brengen door hem koningschap, rijkdom en praal aan te bieden, verenigden zij zich tenslotte in een verbond, en sloten de Hashimieten en de Moslims in een kleine wijk in, waar zij drie jaar lang de grootste ontberingen hadden te doorstaan. Slechts gedurende de tijd van de bedevaart was hun vrijheid van handelen toegestaan.

Deze jaren zijn voor de Moslims de moeilijkste geweest en gedurende deze tijd maakte de Islam slechts geringe vooruitgang.

Toen de Profeet tenslotte uit deze gevangenschap verlost was, was zijn geloof in overwinning van de waarheid ongebroken, ofschoon hij veel teleurstellingen had ondervonden.

De reis naar Taif

Als Mekka zich ten opzichte van zijn woord doof hield, zou hij elders gaan. Hij begaf zich naar Taif, een andere grote stad in Arabië. Hier was zijn taak echter nog hopelozener dan in Mekka. Na afloop van 10 dagen werd hem het verblijf in Taif ontzegd en toen hij te voet naar Mekka terug ging, werd hij met stenen bekogeld. Tot bloedens toe gewond sleepte hij zich over de weg voort, terwijl zijn vervolgers hem niet toestonden uit te rusten. Zo kwam hij tenslotte in Mekka aan, treuriger dan op het ogenblik dat hij de stad verliet. Toch was hij niet ontmoedigd.

Ofschoon hij wist dat niemand naar zijn boodschap wilde luisteren bleef zijn geloof onwankelbaar, als steeds, in Gods goedheid en in de uiteindelijke overwinning van zijn taak. God was zijn alles en de tegenstand van de gehele wereld niets. Met bewonderenswaardige gelatenheid verdroeg hij de ergste ontberingen. Dit alles voor hetzelfde volk dat er genoeg in schiep hem de wreedste martelingen te doen ondergaan. Tenslotte was dit voor hem van generlei betekenis, zolang God maar tevreden met hem was.

Hidjra naar Medina

Wederom verstreken drie jaren en de omstandigheden voor Mohammad en zijn kleine schare waren nog even onaangenaam. Intussen had de Islam in Medina grond onder de voeten gekregen en verspreidde zich snel.

Toen het 13de jaar nadat Mohammad zijn openbaring ontving teneinde liep, kwamen uit Medina 75 Moslims ter bedevaart naar Mekka. Zij zwoeren trouw aan de Profeet en verzekerden hem, dat indien hij verkoos naar Medina te gaan, zij hem tegen zijn vijanden zouden verdedigen, zoals ze hun eigen vrouwen en kinderen verdedigden. Dit was het begin van de Hidjra (uittocht) van de Moslims naar Medina.

De Profeet verkoos temidden van de vijand te blijven, wiens verbittering met de dag toenam terwijl zijn volgelingen veilig waren in Medina. Dit is een bewijs van zijn diepe liefde en innige gevoelens voor zijn volgelingen. Hun veiligheid lag hem nader aan zijn hart dan zijn eigen veiligheid.

Binnen 2 maanden verlieten ongeveer 150 Moslims Mekka. Alleen de Profeet bleef met twee zijner vrienden achter.

Toen nu de Mekkanen zagen dat bijna alle Moslims Mekka hadden verlaten, vreesden zij dat ook de Profeet naar Medina zou uitwijken en aldus buiten hun bereik zou zijn.

Er werd een grote bijeenkomst van alle stammen gehouden en een laatste besluit werd genomen. Uit elke stam moest een jongeling worden gekozen, die dan tezamen met de andere gekozen jongelingen de Profeet zou moeten overvallen, zodat

men de moord niet aan één stam alleen zou kunnen toeschrijven.

Het huis van de Profeet werd door deze bloeddorstige jongelingen belegerd zodra het donker werd, maar onverschrokken en gesterkt door zijn geloof in de Goddelijke bescherming doorbrak hij ongezien deze omsingeling.

In het duister van de nacht, door slechts één volgeling begeleid, vond hij zijn weg door de straten van Mekka naar kale en rotsachtige heuvels even buiten de stad, waar een schuilplaats werd gevonden in een grot, welke onder de naam Thaur bekend was.

Toen de morgen aanbrak, zagen de vijanden de mislukking van hun plan en de omgeving rondom Mekka werd afgezocht om de vluchteling op te sporen. Enige van de deelnemers aan deze drijfjacht bereikten zelfs de ingang van de grot. Door een spleet zag Abu Bakr de vijand aan de ingang en was bedroefd. Maar de Profeet troostte hem en sprak met rotsvast vertrouwen: „Wees niet bedroefd, want wij zijn niet alleen. Allah is met ons.”

Hoe hopeloziger de situatie werd, des te krachtiger werd zijn geloof in God. En het is zeker, dat gedurende zijn gehele leven de onzichtbare macht hem steeds in bescherming nam als de vijand in zijn nabijheid kwam.

Drie dagen later gingen de Profeet en zijn begeleider Abu Bakr naar Medina. Het was niet alleen de Profeet, die in Mekka de zware beproevingen met zoveel gelatenheid 13 jaren droeg. Degenen, die zich bij hem aansloten, droegen de vervolgingen even gewillig. Op de 12de Rabi' al-awwal (28 juni 622 n.C.) bereikte de Profeet Medina.

Zijn eerste daad na aankomst in Medina was het bouwen van een Moskee, welke nu bekend is als de Moskee van de Profeet. Hier werd voor het eerst in de geschiedenis van de Islam dagelijks vijf maal tot God gebeden in een vrije omgeving.

Vervolgens besteedde hij zijn aandacht aan de oprichting van een broederschap voor de Moslims. Degenen, die uit Mekka gevlucht waren (de Mohadjirs) hadden al hun bezittingen achtergelaten.

Om hun bescherming te geven, moest elk hunner met een ingezetene van Medina (de Ansar) broederschap sluiten.

Het leven in Medina

Eindelijk konden de Moslims God in rust en vrede aanbidden, eindelijk konden zij herademen. Doch deze rust was hen niet lang vergund. De Mekkanen, woedend over hun tegenslag, rustten nu een leger toe om Medina aan te vallen doch, ofschoon de Moslims in de minderheid waren, werd de aanval met succes afgeslagen.

Mohammad, een vredelievend mens, wars van alle geweld, werd gedwongen tot de verdedigingsoorlog over te gaan. God zegt hieromtrent in de Heilige Qor'an: „Vergunning tot strijden wordt gegeven aan degenen, tegen wie oorlog wordt gevoerd, omdat zij onderdrukt worden en God is wel in staat hen bij te staan.”

Ook hier toonde Mohammed zijn moed en zijn onwankelbaar vertrouwen in God. Gedurende zeven lange jaren zetten de Mekkanen alles op alles om Mohammad en zijn volgelingen uit te roeien en zodoende Gods werk te vernietigen. Met overgrote meerderheid voerden ze een verbitterde strijd, doch steeds werden ze tot de terugtocht gedwongen.

Eindelijk brak de tijd aan dat Mohammad, tezamen met zijn volgelingen die inmiddels tot tienduizenden gegroeid waren, de tocht naar zijn geboortestad, Mekka, kon ondernemen.

De verovering van Mekka geschiedde feitelijk zonder bloedvergieten, daar het in opmars zijnde leger het strikte bevel was gegeven alle geweld te vermijden.

Nu stonden de Mekkanen tegenover hen, die ze aan de gruwelijkste vervolgingen en folteringen hadden blootgesteld en nu waren ze aan de Profeet overgeleverd, die hun vroeg:

„Welke behandeling verwacht gij van mij?”

Van vroeger kenden zij Al-Amien; zij wisten, dat in Mohammads borst een edelmoedig hart klopte. „Gij zijt een edele broeder, een zoon van een edele broeder”, antwoordden zij zonder aarzelen. De behandeling echter, die zij van de zijde

van Mohammad deelachtig werden, overschreed verre hun verwachtingen. Hij haalde de woorden aan van Jozef tot zijn broederen en zei: „Er zal heden geen verwijt tegen u zijn”. Toch waren zij ongelovig. Hoe alomvattend was de grootmoedigheid van deze grote ziel, die hen hun boze daden zelfs niet eens verweet en die hen liet gaan zonder van hen enige belofte voor de toekomst te hebben verkregen. Hier werd een praktisch voorbeeld gegeven van de prijzenswaardige stelregel: „Hebt uw vijanden lief”, en het is deze stelregel, die het gehele leven van de Profeet Mohammad heeft beheerst.

Zijn zedelijke eigenschappen

Het hele leven van de Heilige Profeet was van het begin tot het einde gewijd aan de dienst van God en van de mensheid. Is er een ander leven, dat met het zijne, zo vol tegenspoeden en beproevingen, vergeleken kan worden? De nederige prediker werd ten slotte heerser over Arabië, werd de gelijke van Chosroes en Caesar, besliste over het lot van een volk. Maar steeds bleef hij zich onderscheiden door dezelfde nederigheid van gemoed, dezelfde zielen-adel, dezelfde kuisheid, dezelfde fijngevoeligheid, dezelfde straffe plichtsvervulling, gepaard aan een sterke drang tot zelfonderzoek, die hem de ere-titel Al-Amien bezorgd hadden. Zeer toegevend was hij voor zijn minderen; nooit stond hij toe, dat zijn kleine, onhandige dienaar, wat deze ook misdreef, verwijten gedaan werden. Goed en vriendelijk was hij voor zijn huisgezin. Veel hield hij van kinderen en vaak hield hij ze aan op de weg, hun hoofdjes strelende. Nooit heeft hij in zijn ganse leven tot iemand de hand opgeheven voor het toedienen van een slag. Hij bezocht de zieken, volgde iedere baar, die hij op de weg tegenkwam, nam ook van een slaaf de uitnodiging voor het middagmaal aan. Hij bediende zichzelf. Zijn hand was de meest gulle; zijn borst de moedigste en van alles beminde hij het meest de waarheid; hij was ook de aangenaamste in het gesprek. Zij, die de Profeet zagen, werden terstond met eerbied vervuld; die in zijn omgeving vertoefden, hadden hem lief. Moge Gods zegen en Gods vrede met hem zijn!

Aisha zegt: „Het karakter van de Profeet is de Qor'an", daarmede bedoelende, dat het leven en de leerstellingen van de Profeet te kennen, óók het juiste begrip van de Qor'an geeft, want de Profeet handelde naar dit Boek.

De Profeet had een diepgewortelde liefde voor zijn vrienden. Iedereen trad hij met een glimlach op het gelaat tegemoet. Een verslag van Jarir ibn 'Abdullah zegt, dat hij de Profeet nooit zonder glimlach op diens gelaat had ontmoet. Hij sprak vrijuit zonder een natuurlijke terughoudendheid aan de dag te leggen om zich een air van meerderwaardigheid te geven. Hij hield niet van laster en hij verbood zijn bezoekers kwaad over zijn vrienden te spreken. Hij placht zijn vrienden steeds het eerst te begroeten en hun de hand te geven.

Zijn eenvoudig leven

Van de wieg tot het graf ging de Profeet door een verscheidenheid van omstandigheden — een verscheidenheid die een mens nagenoeg nooit gedurende zijn leven heeft ontmoet. Een wees zijn, betekent het uiterste in hulpeloosheid, terwijl het koningschap de grootste macht betekent. Van wees klom hij op tot aan de spits van koninklijke glorie, doch dit bracht niet de minste verandering in zijn levenswijze. Hij at nog steeds hetzelfde eenvoudige voedsel, droeg dezelfde eenvoudige kleding, en in alle bijzonderheden leidde hij hetzelfde soort leven als toen hij een wees was. Het is moeilijk om de koninklijke troon voor het leven van een kluizenaar te verwisselen, maar het is nog moeilijker om de koninklijke scepter te zwaaien en op hetzelfde ogenblik een kluizenaarsleven te leiden, om macht en rijkdommen te bezitten en die alleen te gebruiken tot het welzijn van anderen, om de meest verleidelijke aantrekkelijkheden voor zich te hebben en er geen ogenblik door bekoord te worden.

Eenvoud en oprechtheid zijn de grootste karaktertrekken van de Profeet. Hij placht met eigen handen allerlei dingen te doen. Hij molk zijn geiten, verstellde zijn kleren en repareerde zijn schoenen. Ook hielp hij zijn vrouwen in hun huishoudelijk

werk. Zelf stofte hij het huis, en hij bond zijn kameel vast om hem zelf te verzorgen. Geen werk was te nederig voor hem. Hij werkte als een arbeider bij de bouw van de moskee, en bij het graven van een gracht om Medina.

Zelf deed hij de boodschappen, en niet alleen voor zijn gezin, doch ook voor zijn bureu en voor hulpbehoevende vrouwen. Niettegenstaande de verhevenheid van zijn positie als profeet en koning was er geen werkzaamheid, hoe nederig ook, die hij verachtte. Zo toonde hij door zijn eigen voorbeeld dat het beroep van een mens niet noodzakelijkerwijze zijn edelmoedigheid of laagheid bepaalt. Een stratenmaker, een houthakker of een waterschepper is als lid van de Islamietische broederschap net zo eerbaar als een groot koopman of een hoogwaardigheidsbekleder.

Zijn onverschilligheid voor wereldse gemakken

Toen de Profeet werkelijk leider van een staat werd bestond de inrichting van zijn huis uit een mat van plambladeren om als bed dienst te doen en een aarden waterkan. Vaak ging hij zonder voedsel. Er werd dagenlang geen vuur in zijn huis aangestoken om eten te koken en de gehele familie leefde dan van dadels alleen. Toch bestond er geen gebrek aan middelen om in comfort te leven, daar de publieke schatkist tot zijn beschikking stond. De goed gesitueerden onder zijn volgelingen, die zelfs hun leven voor hem wilden opofferen, zouden hem zeer gaarne van elk comfort voor het leven hebben voorzien, indien hij zich ervan zou willen bedienen. Doch het wereldse was voor hem van weinig waarde en tijden van armoede noch van overvloed konden hem eertoe bewegen naar het wereldse te verlangen. Zoals hij eerst de rijkdommen, macht en schoonheid, die de Qoraish hem hadden aangeboden, had versmaad, toen hij nog in een toestand van uiterste hulpeloosheid verkeerde, zo bleef hij ook onverschillig tegenover al die dingen toen God ze uit Zijn Barmhartigheid schonk.

Nu zullen wij een ander punt bestuderen, en wel of enige verandering waarneembaar was in de latere fase van zijn leven,

toen hij de leider van een staat werd. Bosworth Smith schrijft: „In de herder van de woestijn, in de Syrische koopman, in de eenzame van de Berg Hirá, in de hervormer, in de nederigheid van één, in de balling van Medina, in de erkende overwinnaar, in de gelijke van de Perzische Chosroes en de Griekse Herakleus kunnen wij nog steeds een grote overeenkomst ontdekken. Ik betwijfel het, of er ooit een man heeft bestaan, wiens uiterlijke toestanden zo zeer veranderden, zonder dat hij zelf in het minst veranderde, wanneer hij tegenover die toestanden werd geplaatst. De gebeurtenissen veranderden, doch in wezen schijnen zij mij overal hetzelfde.

Zijn rechtvaardigheid

In het uitoefenen van recht was de Profeet nauwgezet onpartijdig. Moslims en niet-Moslims, vriend en vijand, allen waren gelijk in zijn ogen. Zelfs vóór de roeping werden zijn onpartijdigheid, eerlijkheid en rechtschapenheid algemeen geroemd, en de mensen kwamen met hun geschillen tot hem om ze te beslechten.

In Medina, nog voordat hij het hoofd van de staat was, aanvaardden de Joden en afgodendienaren hem als scheidsrechter voor al hun geschillen. Niettegenstaande de diepgewortelde kwaadwilligheid van de Joden tegen de Islam, besliste hij, toen een geschil tussen een Jood en een Moslim voor hem werd gebracht, terecht in het voordeel van de Jood, ongeacht het feit dat de Muslims, neen, misschien zelfs de gehele stam hem daardoor vijandig gezind zou kunnen worden.

In zijn handelingen met zijn grootste vijanden bleef hij altijd trouw aan het gebod van de Qor'an, dat zegt: „Laat de haat van een volk u niet aansporen niet onpartijdig te handelen; handelt onpartijdig; dat is dichter bij vroomheid.” (5, 8).

Kort voordat hij op zijn sterfbed zijn laatste adem uitblies, liet hij het volgende in het openbaar verkondigen: „Indien ik iets aan iemand ben verschuldigd, kan dit worden gevorderd; indien ik iemand heb beledigd, mag hij zich wreken.”

In zijn omgang met anderen plaatste hij zich nimmer op een

hoog voetstuk; eens toen hij Koning van Medina was, trad een Jood, wie hij enig geld verschuldigd was, op hem toe en begon hem uit te schelden. Omar werd woedend, doch de Profeet berispte hem en zei: „U had mij beter kunnen aanraden de schuld met dankbaarheid terug te betalen, en de schuldeiser kunnen verzoeken de schuld op betamelijke manier te eisen”. En hij betaalde de Jood meer dan hem toekwam. Bij een andere gelegenheid was hij met zijn vrienden in de bossen en het werd tijd een maaltijd te bereiden. Aan iedere aanwezige werd een taak opgelegd, terwijl hij zelf hout ging sprokkelen. Geestelijk en wereldlijk heerser als hij was, placht hij toch als ieder ander mens zijn aandeel in het werk te nemen. Bij de behandeling van zijn knechten nam hij ditzelfde beginsel van gelijkheid in acht.

Nooit hield de Profeet iemand in slavendienst. Telkens wanneer hij in het bezit van een slaaf kwam, gaf hij die de vrijheid.

Zijn nederigheid en zijn moed

Zijn handelingen en bewegingen waren gekarakteriseerd door huiselijke eenvoud. Hij wenste niet dat zijn metgezellen opstonden wanneer hij binnentrad. Eens verbood hij hun dit te doen door te zeggen: „Staat niet voor mij op zoals de niet-Arabieren dit doen”, en hij voegde hieraan toe dat hij een nederig schepsel Gods was, dat eet zoals anderen eten, en zit zoals anderen zitten. Toen een zekere man zijn hand wilde kussen trok hij die terug, zeggende dat dit het gedrag was van niet-Arabieren tegenover hun koning. Zelfs wanneer hem een slaaf een uitnodiging zond nam hij die aan. Hij placht zijn maaltijden in gezelschap van alle klassen van mensen te gebruiken, zelfs van slaven. Wanneer hij onder het volk zat was er niets dat hem deed opvallen.

Terwijl hij uiterst nederig en zachtmoedig was, had hij toch de moed van de dappersten en nooit koesterde hij voor een ogenblik vrees voor zijn vijanden. Zelfs toen in Mekka complotten tegen zijn leven werden gesmeed placht hij zich dag en nacht zonder vrees te bewegen. Hij verzocht al zijn gezellen van

Mekka weg te gaan, terwijl hij zelf bijna alleen onder zijn verbitterde vijanden achterbleef.

Terwijl de vervolgers zich aan de opening van de grot, waarin hij zich teruggetrokken had, bevonden, kon hij zijn metgezels nog troosten met de woorden: „God is met ons”.

Op het slagveld van Ohod, toen zijn gehele leger in een soort val was geraakt, riep hij de verwarde soldaten luidkeels bijeen zonder op gevaar voor zijn eigen persoon te letten. In de slag van Honain, toen zijn volgelingen de vlucht namen, trok hij alleen de vijand tegemoet terwijl hij luidkeels riep: „Ik ben de profeet, en ik ben niet onwaarachtig.” Toen op een nacht een aanval werd verwacht, was hij de eerste om de buitenwijken van Medina te verkennen, waarbij hij zijn paard zonder zadel bereed.

Zijn zachtmoedigheid

In vrijgevigheid was de Profeet ongeëvenaard. Hij gaf een bedelaar nooit een botte weigering. Hij placht de hongerigen te spijzigen, terwijl hij zelf zonder voedsel ging. Nooit hield hij geld in zijn bezit. Terwijl hij op zijn sterfbed lag liet hij al hetgeen hij in zijn huis had halen en verdeelde het onder de armen. Zelfs voor de dieren, die hij eveneens als Gods schepselen erkende, vloeide zijn hart over van medeleven. Van een man, die water uit een put schepte om de dorst van een hond te lessen, zei de Profeet, dat deze door die daad van liefde het Paradijs had verdiend. Van een overleden vrouw zei hij, dat zij nu straf onderging, omdat ze haar kat placht vast te binden en het dier liet verhongeren.

Van zijn prilste jeugd af had hij een diep medelijden met weduwen, wezen, armen en hulpbehoevendenden. Hij placht de onderdrukten steeds terzijde te staan en hij verdedigde de rechten der vrouwen tegenover hun mannen, van slaven tegenover hun meesters, van onderdanen tegenover hun heersers en van het volk tegenover hun koning. Neger-slaven kregen dezelfde ereplaats als de Qoraische leiders.

Anas, die zeven jaren bij de Profeet in dienst was, zei: „Hij

heeft mij nooit berispt. Zelfs vroeg hij mij nooit: 'Hebt gij dit gedaan?', of 'Waarom hebt gij dat niet gedaan?' "

Een andere discipel hoorde de Profeet vaak zeggen: „Deze dienaren zijn uw broeders, door Allah onder u geplaatst. Hij, die meester is over zijn broeders, moet hun hetzelfde eten geven, dat hij nuttigt en dezelfde kleding, die hij draagt”.

De boodschap van de Heilige Profeet Mohammad

De Islām is de naam van de godsdienst, die 1400 jaar geleden door de Heilige Profeet Mohammad werd gepredikt.

In het Westen is deze godsdienst nog altijd bekend als Mohammedanisme, een naam die niet zonder reden door de Muslims zelf verworpen wordt.

De letterlijke betekenis van het woord Islām is: 1ste Zich geheel en al aan de wil van God onderwerpen en 2de Vrede stichten. Het woord Muslim betekent: Hij die vrede sluit met God en zijn medemens.

Vrede met God betekent: Volledige gehoorzaamheid en overgave aan Zijn wil, terwijl vrede met de medemens inhoudt dat men zijn best doet de medemens goed te doen en hem op generlei wijze te benadelen.

Zo is de Islām in deze betekenis geen nieuwe godsdienst, maar de godsdienst van alle voorafgaande profeten. Hier zijn alle waarheden verzameld om de mensheid in een universele broederschap te verenigen.

De Islām beperkt zich niet tot een bepaald volk of tot een bepaalde plaats, doch heeft integendeel een universele boodschap voor alle volken en voor alle tijden. Mohammad was de laatste schakel in de keten der profeten, door wie God Zijn heilige wetten voltooide.

Er gaat dus niets verloren indien men de Islām aanvaardt want door het aannemen van de boodschap van de Islām aanvaardt men in principe alle andere boodschappen, die vroeger werden geopenbaard, alleen in een volkomener vorm. Met andere woorden: In de Islām vindt men de leerstellingen van alle andere godsdiensten tezamen die men anders gedeeltelijk hier en daar verspreid vindt.

De openbaring van de Heilige Qur'an aan de Profeet

Toen de Heilige Profeet Mohammad (moge de vrede en zegeningen Gods zijn deel zijn) veertig jaar oud was, ontving hij de eerste openbaring van God om de mensheid op de rechte weg te leiden. Dit was het begin van zijn profeteetschap en van de openbaring van de Heilige Qur'an.

De Heilige Qur'an: het Woord Gods

In het algemeen is men geneigd om de woorden van een heilig man als woorden van God op te vatten, hoewel die persoon nooit heeft verklaard dat zijn woorden als zodanig moesten worden beschouwd. Dit is een grove fout die men vermijden moet.

De heilige Qur'an is door God aan de Heilige Profeet Mohammad geopenbaard gedurende 23 jaar van diens leven. Het is een letterlijke openbaring waarin Mohammad zelf niet de hand heeft gehad. Telkens wanneer enig gedeelte van de Qur'an aan de Heilige Profeet werd geopenbaard, leerde hij dit gedeelte van buiten en daarna werd deze naar zijn dictaat schriftelijk vastgesteld. Het is bekend, dat de Profeet voor dit doel een aantal mensen in dienst had daar hijzelf niet schrijven kon. De namen van deze personen zijn in de traditie vermeld. De Qur'an werd reeds in de tijd van de Heilige Profeet opgetekend, voortdurend geciteerd en door duizenden in zijn geheel van buiten geleerd, hoewel de tekst nog niet in een band was verzameld. Dit gebeurde in de tijd van Hazrat Aboe Bakr die toentertijd kalif was. Kort daarna in de tijd van Hazrat Osman, de derde kalif van de Profeet, werden vele kopieën gemaakt en naar verschillende landen verzonden. De Qur'an die wij heden bezitten is nog steeds hetzelfde boek met een absoluut onveranderde tekst. De wonderbare zuiverheid en nauwkeurigheid van de text is zo'n onomstotelijk feit, dat zelfs de bitterste criticus Sir William Muir, in de westelijke wereld als kenner van de Islam zeer bekend, gedwongen was het volgende toe te geven: „Wij mogen op de sterkste bewijs-

gronden beweren, dat elk vers van de Qur'ān de echte en onveranderde compositie is van Mohammad zelf." (The Life of Mohammad blz. XXVIII).

Hadies: overleveringen uit het leven van de Profeet

In de eerste plaats is de godsdienst van de Islām gebaseerd op de Heilige Qur'ān, die van het begin tot het einde de onfeilbare leidraad en het werkelijke woord Gods is.

Naast de Heilige Qur'ān echter, bestaan er vele boeken waarin vrijwel alle gezegden, leringen en handelingen van de Heilige Profeet staan opgetekend, zoals deze door zijn discipelen zijn vermeld.

Deze boeken staan bekend onder de naam „Boeken van de Hadies” en nemen in de wereld van de Islām een voorname plaats in. Ze zijn na het overlijden van de Heilige Profeet geschreven en kunnen vergeleken worden met het Nieuwe Testament, doch met dit verschil dat zij met groter zorgvuldigheid zijn samengesteld en daarom meer betrouwbaar zijn.

De leerstellingen van de Islam

Hieronder volgt een uiteenzetting van het geloof en de leerstellingen van de Islām om een denkbeeld te geven van wat in de gehele wereld en in het algemeen en onder de 800 miljoen Muslims in het bijzonder, zo'n grote verandering teweeg gebracht heeft.

1. *De 5 pilaren van de Islām*

Het eerste en voornaamste geloofspunt voor de Muslim is dat er naast Allah geen god waardig is aanbeden te worden en dat Mohammed Zijn boodschapper is. Na dit geloofspunt komen vier plichten, die de praktische zijde van de godsdienst naar voren brengen. Deze plichten zijn:

1. Het houden van het dagelijks gebed.
2. Het vasten gedurende de maand Ramadān.

3. Het maken van de bedevaart naar Mekka, indien mogelijk.
4. Het betalen van de Zakāt of armenbelasting, die van de rijken geheven wordt t.b.v. de armen.

2. *Geloofspunten*

De voornaamste geloofspunten in de Islām zijn:

1. Gods eenheid.
2. Gods engelen.
3. De Heilige Schriften.
4. De Profeten.
5. De opstanding en het leven Hiernamaals.
6. Taqdir of, wat men hier foutief noemt, de voorbeschikking.

Zeer vaak hoort men zeggen, dat de Islām fatalisme leert, omdat hij de leer der z.g. voorbeschikking verkondigt. Deze verkeerde opvatting is alleen ontstaan, omdat men niet wist wat taqdir eigenlijk betekent. Taqdir is de wet die in de gehele schepping werkt. Zoals in de Heilige Qur'ān wordt vermeld: „Hij heeft alles geschapen en de juiste maat gegeven”, betekent dit dat de taqdir een algemene wet van God is, die evengoed voor de mens geldt als voor de overige natuur.

Herleving van de Islam

Volgens de openbaring van God is de Islām de laatste en volmaakte godsdienst en de Heilige Qur'ān het volmaakte wetboek. Dit is de reden dat na de Heilige Profeet Mohammad geen nieuwe *wetgevende* Profeet verschijnen zal. De mens echter is vergeetachtig en dwaalt gemakkelijk. Om het gezag te handhaven, d.w.z. de vergeetachtigen te helpen herinneren en de dwalenden op het rechte pad te brengen, heeft God aan de Profeet de belofte gegeven, dat Hij bij de aanvang van iedere eeuw voor de Muslims hervormers zou doen opstaan, ten einde hen te waarschuwen, zodra zij zouden dwalen. Onder deze hervormers bevond zich een speciale persoon die door de Heilige Profeet was vermeld met de naam van Mahdi of de beloofde Messias.

Volgens deze gelofte van God, kwam in aansluiting op de komst van de vorige dertien hervormers aan de aanvang van iedere eeuw, in de veertiende eeuw van de Islamietische jaartelling *Hazrat Ahmad* van Qadian, de Stichter van de Ahmadiyya Beweging, als Mahdi en beloofde Messias, om alle volkeren te verenigen onder de universele, de oudste, en tevens de jongste boodschap van God.

De Ahmadiyya Beweging in de Islam

De Ahmadiyya Beweging is niets anders dan een herleving van de Islām. Dit is de enige beweging in de gehele Islamietische wereld, die zich als doel gesteld heeft, zending te verrichten onder alle volkeren der aarde. De Beweging werd gesticht door *Hazrat Ahmad* (1835—1908), die de Beloofde Gods dezer eeuw was, gezonden voor het heilige en geestelijke welzijn der mensen. Moge Gods vrede en zegeningen zijn deel zijn. Hij dan gaf nieuw leven aan het kwijnende geloof der Muslims en stak ook de hand van eenheid uit naar alle andere volken der wereld. Hij predikte de Islamietische boodschap gedurende zijn gehele leven op een voorbeeldige, vreedzame wijze en schreef ongeveer 80 boeken voor dit heilige doel, welke van blijvende en onschatbare waarde voor de mensheid zullen zijn en een bron van kennis bevatten. De Ahmadiyya Beweging heeft bloeiende Islamcentra bijna overal te wereld. Buiten Pakistan en India heeft deze beweging een grote activiteit in uitgestrekt Afrika, het Midden Oosten en Indonesië. Ook in Europa en Amerika zijn verschillende gemeenschappen in diverse landen werkzaam ten einde harmonie en eenheid onder alle volkeren te scheppen. Onder de honderden Moskeeën die de Beweging in verschillende landen heeft gebouwd zijn die te Londen, Washington, Hamburg, Frankfurt, Zürich, Kopenhagen en Den Haag.

Het doel van Ahmads missie

Hazrat Ahmad verklaarde het doel van zijn missie in de volgende woorden: „God heeft mij gezonden om:

De band tussen God en de mens te herstellen door ware liefde en oprechtheid in de harten der mensen aan te kweken;

de waarheid te vestigen en godsdienstoorlogen teniet te doen; een voorbeeld te geven van geestelijk leven, hetwelk door de duisternis der begeerte is bedekt;

de krachten Gods, die door het gebed zich aan de mens openbaren, te onthullen en dit niet alleen met het woord maar ook met de daad. In het bijzonder de Eenheid Gods in de harten der mensen te planten.

Dit alles zal niet door mijn kracht gebeuren, maar door de kracht van God, de Heer der Hemelen en der aarde.” (Lezing Sialkoot).

Verder: „Ik ben gezonden omdat de aarde verdorven is en de mensheid geen geloof meer heeft in de Schepper der hemelen en der aarde. Op de lippen is Zijn Naam, maar de harten hebben zich van Hem afgewend. Daarom heeft God gezegd: 'Ik zal een nieuwe hemel en een nieuwe aarde scheppen'. Dit betekent, dat de aarde dood is, d.w.z. dat de harten van de mensen geen leven hebben en het Aangezicht Gods voor hen verborgen is en de vroegere tekenen zijn geworden tot legenden. Derhalve heeft God besloten een nieuwe aarde te scheppen.

Wat zijn nu de nieuwe hemel en de nieuwe aarde? De nieuwe aarde betekent de gelouterde harten, die door Gods eigen Hand werden voorbereid en die uit God leven en die Gods bestaan zullen manifesteren. De nieuwe hemel betekent de tekenen, die door Zijn dienaar en door Zijn toelating plaats vinden. Bovendien ben ik gezonden om het geloof te versterken en het bestaan van God te tonen, omdat het geloof is verzwakt en het Hiernamaals een legende en een fantasie is geworden. Het vertrouwen dat ieder mens heeft in de materiële middelen en waarbij hij overtuigd is van de wereldse dingen, heeft hij noch in God noch in het Hiernamaals. Op de lippen is het woord „God”, maar in de harten is de liefde voor de wereld. Dus ben ik gezonden opdat de tijd van waarheid en geloof

weer zal komen en de harten vervuld zullen worden van Gods- vrucht.

God wil dat alle zielen, die in de verschillende delen der aarde wonen en die van goede wille zijn, tot Eenheid worden ge- bracht en onder één godsdienst worden verzameld. Dit is het Goddelijke besluit voor hetwelk ik ben gezonden. Volgt dus dit doel in ootmoed, tederheid en ijverig betrachten van gebed en zedelijkheid."

Zo klonken zijn woorden in de ruimte der wereld, maar niet zonder weerklank. Velen stonden op om zijn boodschap in de kiem te smoren. Anderen echter, zeer velen, trokken naar hem toe, hoorden hem aan en ... verbreidden zijn boodschap.

Aansporing van Hazrat Ahmad

De volgende leerstellingen uit de Qur'ān en de gezegden van de Heilige Profeet van de Islām werden uitdrukkelijk door Hazrat Ahmad aan zijn volgelingen opgelegd:

1. Weest vriendelijk en barmhartig jegens de schepselen Gods. Laat uw tong geen kwaad van hen spreken, noch uw handen hen verwonden. Verdrukt hen niet, maar doet uw best om hun goed te doen.
2. Spreekt geen trotse en ijdele taal tot wie dan ook, al is hij uw ondergeschikte of dienaar. Beledigt niemand, ook niet diegene, die u beledigt. Wandelt op aarde in zachtmoedig- heid en nederigheid en hebt medelijden met uw medemen- sen, opdat gij door God moogt aangenomen worden. Er zijn velen, die uiterlijk zachtmoedigheid tonen, maar zij zijn innerlijk als roofzuchtige wolven. Er zijn velen, die er keu- rig uitzien, maar zij hebben de inborst van een slang. God kan geen genoeg met u nemen, voordat uw tong met uw hart overeenstemt.
3. Als gij een hoge positie bekleedt, beroemt u niet op uw grootheid, en ziet niet neer op de minder welgestelden,

maar zijt barmhartig jegens hen. Als gij geleerd zijt, gaat niet prat op uw geleerdheid en veracht niet de onwetenden met ijdelheid, maar geeft hun een woord van vriendelijke raad. Als gij rijk zijt, beroemt u niet op uw rijkdommen en gedraagt u niet trots jegens de armen, maar dient en helpt hen. Mijdt de paden, die naar vernietiging leiden.

4. Gij kunt uzelf niet door schijnheiligheid redden, want uw Heer ziet de binnenste geheimen van uw hart. Kunt u Hem dan bedriegen? Staat daarom oprecht voor Hem. Loutert uw hart van alle onzuiverheid. Als gij wilt, dat God in de hemel behagen in u stelt, weest dan eensgezind onder elkander als tweelingbroeders.
5. De grootste onder u is hij, die de overtredingen van zijn broeder vergeeft. Wee degene, die niet vergeeft en in wraak volhardt. Zo iemand heeft geen deel aan mij. Toont vriendelijkheid jegens uw bedienden, uw vrouwen en uw arme broeders, opdat u genade in de hemel geschonken moge worden. U kunt niet als mijn volgelingen in de hemel erkend worden, voordat uw voetstappen het pad van oprechtheid betreden.
6. Doet goed, opdat gij er plezier in moogt krijgen en verzaakt het kwade, opdat gij het moogt haten. Weest ervan verzekerd, dat oprechtheid de wortel van alle goedheid is; als de wortel niet is uitgedroogd, dan zal de daad welig tieren. God Almachtig beveelt u in de Qur'ān rechtvaardig te handelen, dat betekent: goed voor goed en voorts om goed te doen zelfs jegens hen, die jegens u geen goed gedaan hebben; en tenslotte goed te doen jegens uw medewezens met de vriendelijkheid van een verwante; bijvoorbeeld met de vriendelijkheid van een moeder jegens haar kind.
7. Hij, die het liegen en bedriegen niet verzaakt, behoort niet tot mijn volgelingen.
Hij, die zijn ouders niet eerbiedigt, of hen niet gehoor-

zaamt in dat, wat juist is en niet in tegenspraak met de Heilige Qur'an, of zich niet bekommert om hen tot het uiterste te dienen, behoort niet tot mijn volgelingen. Hij, die niet vriendelijk en teder jegens zijn vrouw en haar familieleden handelt, behoort niet tot mijn volgelingen. Hij, die zijn buurman het allerbeste dat in zijn macht ligt, weigert, behoort niet tot mijn volgelingen.

PROFESSOR DR. H. KRAEMER VAN LEIDEN

over de

AHMADIYYA BEWEGING

„De Ahmadiyya vormt een interessante uitzondering op den algemeen heersenden geest in de Islam als godsdienstige groep. — Men concentreert zich op godsdienstige propaganda en onthoudt zich van politiek... de enige zaak die de Ahmadiyya belang in boezemt is deze, of en in hoeverre bepaalde omstandigheden hen in staat stellen hun boodschap mede te delen. Zij houden zich niet bezig met de Islam als godsdienstig-politiek lichaam, doch met verspreiding der universele waarheid. In dit opzicht vormen zij een merkwaardige groep in de moderne Islam, de enige groep die zuiver missionaire doeleinden heeft. Zij onderscheiden zich door toewijding, ijver en zelfopoffering. De stichter Mirza Ghulam Ahmad moet een machtige persoonlijkheid geweest zijn.

Toen ik Qadian bezocht... werd ik getroffen door de levendige geest van grote bezieling voor de Islam." (The Moslim World, April 1931).

LITERATUUR OVER DE ISLAM

1. De nederlandse vertaling van de Heilige Qur'an met Arabische tekst (per post f 1,50 meer)	f 20.00
2. Grondslagen van de Islam	f 1.50
3. De Heilige Qur'an en zijn leer	f 2.50
4. Waar stierf Jezus?	f 3.00
5. Was Jezus God of mens?	f 0.50
6. Het mysterie van Golgotha	f 0.50
7. Een Boodschapper Gods voor Deze Tijd	f 0.50
8. Jezus niet gestorven aan het kruis	f 0.50
9. Wat is Islam	f 1.00
10. Islam. Het leven van Mohammad	f 1.00
11. Gebedsboek van de Moslims	f 1.00
12. Een Boodschap van Vrede	f 0.50
13. Al-Islam (maandblad) - Abonnement per jaar	f 6.00

Books in English

1. The Ahmadiyya Movement	f 1.50
2. The Ahmadiyyat or True Islam	f 6.00
3. The Life of Muhammad	f 6.00
4. The Teachings of Islam	f 1.50
5. The Economic Structure of Islamic Society	f 1.50
6. The New World Order of Islam	f 1.50
7. Forty Gems (40 sayings of Muhammad with explanatory notes)	f 2.50
8. Our Foreign Missions	f 1.50
9. Islam in Africa	f 1.00
10. English Translation of the Qur'an with extensive commentary and Arabic Text	\$ 34.00
11. English Translation of the Qur'an with short commentary and Arabic Text	f 30.00
12. The promised Messaiah	f 1.50
13. The Pilgrimage to the House of Allah	f 3.00
14. Mirror of Charm and Beauty	f 1.00
15. Message of Peace	f 1.00
16. Where Did Jesus Die?	f 2.00

**De door u gevraagde boeken worden per post toegestuurd.
Giro nr. 95707 t.n.v. Ahmadiyya Muslim Missie, Den Haag.
Mobarak Moskee, Oostduinlaan 79, Den Haag.**

